

[Social](#)

Pep Garrido: “Les persones que dormen al carrer no ho fan perquè volen, sinó perquè les hem expulsat”



11/04/2018
FCVS



Pep Garrido i Xesc Cabot, directors del film. Font: Pep Garrido



Rodatge de la pel·lícula. Font: Pep Garrido



Escena de la pel·lícula a la platja. Font: Pep Garrido



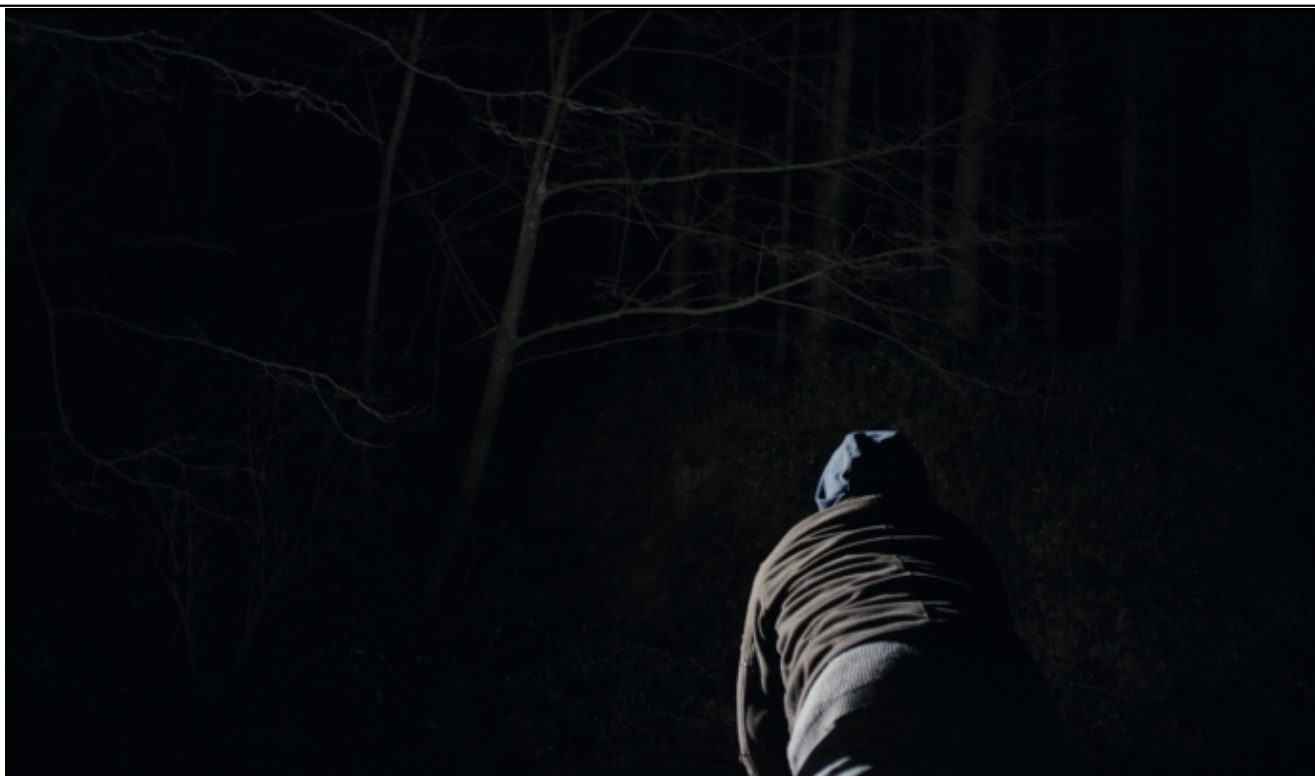
Pep Garrido ve de l'escoltisme i de l'activisme polític de base. Font: Pep Garrido



La direcció de 'Sense sostre' envoltada d'infants. Font: Pep Garrido



Enric, el protagonista del film, ha viscut durant anys al carrer. Font: Pep Garrido



En Joan decideix emprendre un viatge cap al Penedès i el Garraf. Font: Pep Garrido



Les persones que viuen al carrer és un col·lectiu fortament estigmatitzat. Font: Pep Garrido



'Sense sostre' farà un recorregut per festivals prèviament a la seva estrena. Font: Pep Garrido

Pep Garrido: “Les persones que dormen al carrer no ho fan perquè volen, sinó perquè les hem expulsat”

11/04/2018
FCVS



Resum:

'Sense sostre' és una pel·lícula de ficció que trenca amb els estereotips associats a les persones que viuen al carrer.

El passat mes de març va començar el rodatge de '[Sense sostre](#)', un film de ficció dirigit per Pep Garrido i Xesc

Cabot que vol donar visibilitat a les **persones que viuen al carrer**. En Joan, personatge interpretat per l'Enric, decideix marxar dels carrers de Barcelona i emprèn un viatge que passa pel Penedès i pel Garraf. Aquest és l'argument de l'obra, aparentment senzill, però que amaga un to subversiu i de crítica social.

La pel·lícula, que s'inspira en el gènere de les 'road movie', posa en relleu la temàtica del **sensellarisme** i vol mostrar que els motius que han portat a aquestes persones a viure al carrer són singulars. De la mateixa manera, l'obra vol lluitar contra estereotips associats amb el col·lectiu. L'obra proposa un cinema social pertorbador, amb escenes desagradables i inquietants.

El muntatge del film estarà llest a la tardor i la idea és que recorri festivals de cinema de l'Estat espanyol com el festival de San Sebastián. La pel·lícula, en aquest sentit, ha rebut el suport d'institucions públiques com l'[Ajuntament de Barcelona](#), la [Diputació de Barcelona](#), [TV3](#), el [Servei d'Emergències de Barcelona](#), d'empreses privades com [La Caixa](#) i de diferents entitats del Tercer Sector. Garrido, amb una trajectòria personal en l'àmbit del voluntariat, ens explica el present i futur de 'Sense sostre'.

Com va sorgir la idea de rodar una pel·lícula interpretada per persones que han viscut al carrer al llarg de la seva vida?

Després de dirigir Bustamante Perkins (2013), sobre la història d'un músic en situació de precarietat, i de guanyar el Premi Públic del Festival IN-EDIT Barcelona, vam sentir moltes ganes de fer una ficció. En aquella època ens vam creuar amb els còmics de Miquel Fuster, un artista que va viure 15 anys al carrer, molt vinculat a Arrels. A partir d'aquí vam veure que es podia fer una pel·lícula assequible amb la productora.

I llavors vas prendre la decisió.

Exacte. També ens vam preguntar per què el cinema no havia tocat molt la qüestió de les persones sense sostre. Quan el cinema ha tractat aquesta temàtica, ho ha fet des d'una visió poetitzada i idealitzada. Aquest tipus de cinema contrastava amb els diàlegs que teníem amb la gent que vivia al carrer, i ens explicaven que les seves vides estaven plenes de gana i d'angoixa. En Xesc i jo volíem posar les emocions de les persones al centre, i això només ho podia fer la ficció cinematogràfica.

També heu rebut el suport d'entitats com Arrels Fundació o Intermón Oxfam.

Sí, de seguida ens vam adonar que no seria fàcil fer la pel·lícula. Vam anar al Tercer Sector i a les institucions públiques. Moltes entitats sense ànim de lucre no ens han ajudat econòmicament però ens han donat molt de suport en comunicació. Especialment Arrels, ja que molts usuaris surten a la pel·lícula. Intermón Oxfam ha tingut un paper important a nivell econòmic i comunicatiu. També hem rebut el suport de Suara Cooperativa, la Xarxa d'Atenció a Persones Sense Llar o Càritas. Moltes entitats han col·laborat a través de la campanya de micromecenatge.

Va costar arribar als 30.000€ de la campanya? Com va ser l'acollida?

No especialment. Ens vam adonar que hi havia molta gent que volia ajudar-nos. No va ser especialment difícil. La campanya va ser molt potent perquè va generar comunitat i vam tenir visibilitat als mitjans. Vam aconseguir l'objectiu en 3 mesos.

"Els actors no professionals, abans de ser-ho han sigut guionistes, perquè han viscut el que explica el film a la mateixa pell."

Com ha sigut la formació pels actors novells, per exemple, de l'Enric, a l'hora d'interpretar el seu paper?

L'Enric Molina és la gran descoberta del film. És un prodigi com a actor, és increïble. El que fa davant de la càmera i el seu instint és el propi dels grans actors. Ell va estudiar un any d'interpretació fa molts anys, però mai s'havia dedicat al cinema. Vam descobrir a quatre dels actors (l'Enric, en Juan Carlos, en Jesús i la Imma), en un taller que va fer Arrels per a gent que vivia al carrer. Els actors no professionals, abans de ser-ho han sigut guionistes, perquè han viscut el que explica el film a la mateixa pell. Ells ens han assessorat sobre llocs on mai dormirien, ens han corregit i dit que alguna escena seria exagerada.

Han hagut de treballar amb actors i actrius professionals.

Fer treballar actors professionals i no professionals crea una zona de conflicte entre ambdós. Per als professionals, ha sigut molt enriquidor treballar amb gent que ha viscut al carrer. Des del neorealisme italià, s'ha intentat fer molt aquesta combinació.

'Sense sostre' proposa un tipus de cinema inspirat en la tradició del cinema d'autor. La pel·lícula s'inspira en la crítica social d'obres com les de Charles Chaplin?

A Chaplin l'hem tingut molt present des del principi. Ell és un dels pocs que encarna un personatge sense sostre i que posa al centre les emocions. En Xesc i jo som grans cinèfils i ens estimem el cine, i moltes pel·lícules no es fan des de l'amor a aquest gènere. Volíem parlar de l'amor pel cine. De fet, l'argument de la pel·lícula li fa una clucada d'ull a 'City Lights'.

A l'Estat espanyol hi ha 40.000 persones sense llar. En quina mesura donareu visibilitat a aquesta problemàtica?

La nostra pel·lícula no canviarà la societat ni eradicarà que la gent visqui al carrer. Hem de canviar la nostra manera de vida, d'organitzar-nos econòmicament, de viure la solidaritat. Sinó ho tenim perdut com a espècie. 'Sense sostre' vol contribuir a fer que se'n parli. El nostre desig és que com més gent la vegi millor, i que se sentin interpel·lats. Si aconseguim transmetre la idea que la gent que viu al carrer és gent com nosaltres, això ja seria donar visibilitat.

I de trencar amb els estereotips.

Molts d'ells seria interessant que ens els comencéssim a carregar. Per exemple, el que diu que estan al carrer perquè volen. Realment, ho estan perquè els hem expulsat. Un altre estereotip molt estès el que diu que no volen utilitzar recursos municipals. "Són perillosos", he sentit dir moltes vegades. Molta gent pensa que no tenen estudis universitaris, però molts han tingut feines com tu i com jo, o que tenen problemes de salut mental.

La darrera pel·lícula que vas guionitzar va ser 'La millor opció', posant en relleu la problemàtica de les persones refugiades. Després de 'Sense sostre', tornarà a haver-hi temàtica social?

Jo vinc del moviment escolta i de l'activisme polític de base. A banda de fer cinema, professionalment em dedico a fer pedagogia del cinema, com fan des de l'associació A Bao A Qu amb el projecte global 'Cinema en Curs'. Estic convençut que les meves dues formes per transformar el món són l'educació i l'art. Hi haurà futura pel·lícula una que parlarà sobre la lluita de classes, i tractarà el tema de la precarietat i les noves formes de proletariat. La protagonista serà una filla, i treballarà en llocs de feina com de teleoperadora o de cambrera d'hotel.

Quan fareu l'estrena del film?

És molt incert. Quan acabi el recorregut per festivals volem fer una estrena per a la comunitat per celebrar el que hem fet gràcies a tots. Després la portarem a tantes sales com sigui possible, però volem que es creïn espais de

cinèforum i col·loqui, anar a escoles, universitats, museus. Volem fer projeccions que no només siguin d'oci, sinó també formatives i de lluita. Ens agradaria també portar-la a ateneus i cases okupa.

Etiquetes: [exclusió social](#), [pobresa](#), [Sensellarisme](#), [ningú dormint al carrer](#), [cinema](#), [Barcelonès](#), [Garraf](#), [alt penedès](#), [arts escèniques i audiovisuals](#), [Arrels Fundació](#)

URL d'origen: <https://xarxanet.org/social/noticies/pep-garrido-les-persones-que-dormen-al-carrer-no-ho-fan-perque-volen-sino-perque-les>